

var Tilfældet nu. Thi det er klart, at sprænger man Rammerne for Statens Finanser, saa hjælper intet overfor en videre Fortsættelse af Deflationen, saa er man ude i de gamle Vanskeligheder. Saa maa jeg maaske endnu kun gøre den Bemærkning, at saa vil Arbejdsløsheden ikke vokse i samme Grad som visse Vanskeligheder, der vil blive affødt af andre Problemer, der vil komme til at ligge for.

Med Hensyn til de tekniske Vanskeligheder i Forslaget, som den højtærede Minister var klar over var til Stede i rigelig Grad, lovede Ministeren, at man skulde forhandle med Organisationerne o. s. v.; og jeg vil gerne sige, at disse Spørgsmaal vil jo være det centrale i Drøftelserne i det Udvalg, der vel nu kommer. Her er Sagens Kærne; og af de Oplysninger, der fremkommer, og det Syn, vi da kan danne os, vil det konservative Partis Stilling i meget høj Grad være afhængig.

Til det ærede Medlem Hr. Trier, Ordføreren for Socialdemokratiet, har jeg ikke mange Bemærkninger at gøre. Naar det ærede Medlem kraftigt understreger, at dette Forslag heller ikke smager Socialdemokraterne — at det sandelig ikke var efter deres Smag —, da tror jeg at have den store Offentlighed i Landet bag ved mig, naar jeg retter det Spørgsmaal til det ærede Medlem, hvad i al Verden der da smager Socialdemokratiet, og hvad der egentlig er Socialdemokratiets Program med Hensyn til at skaffe Arbejde. Vi har nok af Sager, mange Forslag fra Regeringen, om Bedriftsraad, Statskontrol, Afrustning, Skoleordning o. s. v., men alt det kan vel ikke antages at være den specielle Indsats, som overskygger alt. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem Hr. Trier, om han vil oplyse mig og andre efterretningstørstende samtidige, hvilket Program Regeringen har for sit eget Vedkommende med Hensyn til Arbejdsløsheden; samtidig kan man selvfølgelig drøfte de Kræfter, der vilde umuliggøre dette Programs Gennemførelse. I gamle Dage hørte vi om Forslag angaaende Importregulering og andre Forslag, som jeg har nævnt, nu hører vi ikke mere om det; men hvis det ærede Medlem Hr. Trier vil benytte Lejligheden til at fortælle os Regeringens indre virkelige Mening om Sagen, saa vilde det i alt Fald tilfredsstille min Nysgerrighed i høj Grad.

Det ærede Medlem gjorde nogle Bemærkninger om den Statistik, jeg havde fremdraget for Skotøj, og mente, at det ikke var helt rigtige Tal. Jeg tror, de er fuldkommen rigtige, og at de to Importtal for

1924 og 1925 ikke er saa fjernt fra hinanden, idet 1925's endda er større end 1924's; det afhænger af, hvor stor December Maanedes Import bliver i 1925. Hvis Importen af Skotøj for December Maaned 1925 er lige saa stor som for Oktober og November, de Maaneder, da Importen begyndte at sætte ind, vil den samlede Indførsel af Skotøj i 1925 betydelig overgaa Indførselen i 1924, men desuagtet maa man ikke glemme den store Forbrugsindskrænkning, der var i Maanederne fra Marts til Juni som Følge af den omfattende Arbejdskonflikt.

Naar man ser Tendensen i Tallene med den stærke Stigning i de sidste Maaneder, er det, man har Lov til, som jeg gjorde i Gaar, at sige, at Statistisk Departement har været alt for optimistisk i sin Bedømmelse, og at vi maa regne med, at Importen nu sætter ind med hele den Kraft, den kan, præmieret gennem den store Forskel, der er mellem Kronens indre og ydre Købekraft. Det er ganske klart, og baade af Hensyn til Beskæftigelsesproblemet og for at holde Valutaforbedringen ved lige, eventuelt støtte Paritetten, naar denne er naaet, vil det ganske sikkert blive en ny og vigtig Opgave, der ligger for, at støtte Handelsbalancen og herved de Faktorer, der er afhængige af denne.

Sluttelig har jeg nogle Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem Hr. Slebsager, der talte som Ordfører for Venstrepartiet. Det ærede Medlem mente, at Hovedinteressen drejede sig om de Konservatives Stilling til denne Sag, og om vi vilde være med til at hjælpe de Radikale og Socialdemokraterne. Hvis man ser alle Forslag ud fra den Slags, om jeg saa maa sige, ensidige partipolitiske Betragtninger, er der selvfølgelig mange Slags Hovedinteresser her paa Rigsdagen; men jeg tror nu nok, at en Del af Hovedinteresserne ude i det store Folk i dette Øjeblik meget mere drejer sig om, hvorvidt det store Venstreparti, der i mange andre Retninger har sidevirkende politiske Indflydelser, stadig vil opretholde sin rent negative Stilling i økonomisk Politik. Der er Røre baade i Landbruget og i Byerne, navnlig i Landbruget, hvor jo Venstre har sit stærke Tilhold; der er der nye Signaler, der kommer frem, og man kan ikke undgaa, naar man taler med Landbrugere og for Landbruget i disse Tider, at se, hvorledes Grunden smuldrer bort under Venstres gamle Standpunkter fra 1872.

Vi kan være uenige om mangt og meget — og jeg tør sige ligesom min ærede Partifælle, det ærede Medlem Hr. Fraenkel, at det er ikke os, der er fanatiske Tilhængere